

Č. 9117.

Zaměstnanci veřejní. — Lékárnictví (Slovensko): Studium farmacie není konáno nepřetržitě ve smyslu § 6 zák. č. 394/22, odbyli-li studující mezi předepsanou dvouletou lékárnickou praxí praktikantskou a studiem universitním část placené praxe pomocnické.

(Nález ze dne 14. března 1931 č. 887).

V ě c : Marie L. v R. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o drahotní přídavek a náhradu přeplatků.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Žal. úřad výnosem z 22. srpna 1922 zastavil st-lce, vdově po býv. uherském berním oficiálu, pensijní požitky dnem 31. prosince 1921 a současně provedl úpravu jejích zaopatřovacích požitků podle nař. č. 298/26 počínajíc 1. lednem 1922. Na konci výnosu toho podotknuto, že pensijní požitky st-lčiny a vychovávací příspěvky se přejímají na účet republiky čsl. Po té upravil žal. úřad st-lce zaopatřovací požitky výnosem z 15. dubna 1924 na základě zák. č. 99/21, nař. č. 247/22 a zák. č. 394/22 a výnosem ze 13. června 1927 na základě zák. č. 287/24.

Na základě konaného šetření nevyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím ze 17. září 1928 žádosti st-lčiny z 2. listopadu 1927 o další výplatu drah. požitků pro syna Františka, rozeného r. 1905 z důvodu, že syn ten skončil návštěvu školy střední ve školním roce 1922/23; povinnou lékárnickou praxi konal od 1. září 1923 — 1. září 1925 v R.; v době od 15. listopadu 1925 do 15. října 1926 účinkoval jako nediplomovaný lékárnický pomocník v K., kde pobíral plat v hotovosti 400 Kč měsíčně a stravu; na přírodovědeckou fakultu v Praze zapsán byl jako řádný posluchač farmacie od 15. října 1926, tedy až ve školním roce 1926/1927; ve školním roce 1927/28 je zapsán ve třetím semestru dotyčné university jako řádný posluchač. — — — Ve smyslu ustanovení § 6 zák. č. 394/22 měl se však po skončení střední školy ve školním roce 1922/1923 a po odbytí dvouroční předepsané povinné lékárnické praxe dáti hned na počátku školního roku 1925/1926 zapsati na universitu jako řádný posluchač farmacie, aby jeho studium mohlo býti po rozumu zákona považováno za nepřetržitě konané. Poněvadž tak neučinil, nýbrž v době od 15. listopadu 1925 do 15. října 1926 účinkoval jako placený lékárnický pomocník a až od 15. října 1926 ve svých studiích pokračoval, není možno jeho studia považovati za nepřetržitě konaná. Zároveň předepsal žal. úřad st-lce k náhradě přeplatek vzniklý neoprávněným pobíráním svrchu uvedených požitků pro syna Františka — — —

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

St-lka namítá, že tu přeplatku není, poněvadž vzhledem k tomu, že lékárník podle platného zákona potřebuje ke skončení studií 2 roků praxe, 2 roků jako řádný posluchač na přírodovědecké fakultě a 3 roků

jako lékárnický pomocník v lékárně, nelze mluvit o přerušení studií, když její syn jeden ze zmíněných tří roků jako lékárnický pomocník absolvoval již před posluchačskými roky, neboť v smysle platného zákona mohl tak učiniti. — Neprávem.

Nárok na drahotní přídavky za dobu studií podle § 6 odst. I bodu 1 zák. č. 394/22 přísluší na dítě starší 18 let jen tehdy, když studuje na učilišti s řádným prospěchem a jen na dobu potřebnou k dokončení studií normálně započatých a nepřetržitě konaných. Neposkytuje tedy zákon na dítě studující od 18 do 24 let drah. přídavek bezvýjimečně, nýbrž naopak, jde tu o výjimečné ustanovení, jehož nelze vykládati extensivně. Zákon klade váhu na to, aby studie 1. byly normálně započaty a 2. aby byly nepřetržitě konány. Již z požadavků ad 1. plyne, že zákon má na zřeteli studie jako celek a že požaduje zřejmě, aby studie konány byly tak, jak při normálním chodu jsou na tom kterém učilišti vzhledem k organizaci jeho zavedeny, a aby byly nepřetržitě konány. (Srov. nál. Boh. A 4504/25).

Žal. úřad vychází z právního názoru, že v daném případě není podmínek požadovaných §em 6 zák. č. 394/22, poněvadž syn st-lčín po absolvování střední školy a po skončení dvouroční předepsané povinné lékárnické praxe konané od 1. září 1923 do 1. září 1925 nedal se zapsati na universitu jako řádný posluchač farmacie, nýbrž byl v době od 15. listopadu 1925 — 15. října 1926 placeným lékárnickým pomocníkem a ve studiích pokračoval až od 15. října 1926. St-lka nepopírá skutkového základu, na němž žal. úřad založil svůj právní názor, a tvrdí jen, že o přerušení studií nelze mluvit, ježto podle platného zákona mohl syn jeden pomocnický rok absolvovati před studiem na universitě.

Nss nemohl se přikloniti k tomuto názoru st-lčinu.

O vzdělání praktikantů lékárnických a universitním vzdělání lékárníků pojednává normála býv. uher. min. vyuč. z 2. září 1892 č. 35985. Podle § 26 této normály může se konati dvouletá pomocnická praxe lékárnická fakultativně před universitním kursem anebo po něm. V předpisu tom není však ustanoveno, že by absolvování pomocnické praxe bylo podmínkou pro studium fakultní a že by tedy studium to nemohlo započnouti bez průkazu a odbytí praxe té. Naopak z předpisu § 16 ve spojení s §em 28 cit. normálu vysvítá, že k nastoupení studia fakultního opravňuje úspěšně vykonaná zkouška praktikantská a že praxe pomocnická je teprve podmínkou k otevření lékárny nebo samostatnému vedení téže. Než potom není řečená pomocnická praxe předepsanou podmínkou pro přípuštění k universitnímu studiu, a byla-li přes to konána před nástupem studia toho, nelze podle toho, co svrchu bylo dovozeno, právem tvrditi, že také v takovém případě je doba studia universitního dobou potřebnou k dokončení studií normálně započatých a nepřetržitě konaných.

Neporušil proto žal. úřad zákon, vyslovil-li, že nejsou dány předpoklady § 6 I zák. č. 394/22 pro přiznání drah. přídavku st-lce na syna, resp. předepsal-li přídavky neprávem vyplacené k náhradě.